

Zo lang als het kan en wat zeggen we dan?

Ik heb mijn eigen
vrede gesloten,
buiten de anderen om,
ik heb gezegd waarom,
moet ik verder nog iets doen?

Wat van de tafel gevallen is,
een boterham,
besmeerd aan de
verkeerde kant,
nu hoef ik dat niet meer te doen.

Wat ik moeilijk vind,
is dat daar, in een huis ver weg,
het verschil tussen binnen
en buiten zo groot is
dat ik daar zo grote voorraden nodig heb.

Als ik ergens veel van had
zou ik het op veel plaatsen neerleggen,
ook die ik niet van tevoren
had kunnen bedenken,
maar waar ik toevallig langs liep.

Wat naar binnen gewaaid is
toen ik binnenkwam, hoe kan dat,
heb ik de deur niet meteen dichtgedaan?

Misschien zag ik het niet
toen ik naar binnen kwam,
omdat het binnen zo anders dan buiten was.

Als ik als eerste aankom

Als ik als eerste aankom,
neem ik wat
iedereen wel zou willen,
zoals het enige bed in het huis
en ik zou snel kunnen ruilen met
de eerste die er iets voor wil geven.

Dan heb ik misschien
nog een kans
op een plaats op de vloer,
tegen een muur aan,
zodat ik niet tussen
anderen in hoef te liggen.

Ik herinner mij hoe het was
toen ik voor het eerst binnenkwam,
voordat het terugvinden begon
van de vloer en het plafond
en de muren
die er waren.

Vroeg in de ochtend

Vroeg in de ochtend
hoor ik een kat op straat,
ik leg weg wat ik eet
en ren naar de deur.

Ik doe de deur open
want hij klinkt als een kat die ik ken,
maar als hij binnen is
zie ik dat hij het niet is.

Hij rent door het hele huis,
de trap op en af,
achter mij aan,
ook als ik de straat op ren.

Zo lukt het mij
hem weer buiten te krijgen,
de tweede keer dat ik het probeer,
eerst was ik niet snel genoeg.

Ik trek de deur achter mij dicht
en op straat blijft hij nog lang luid
alsof hij nog een keer
samen met mij binnen wil kijken.

Bos, zee

Ik begin met
opruimen als ik
weer alleen ben,
laat mij dat maar doen.

Als ik zelf
de gast ben
ga ik ook niet plotseling naar buiten
om in het bos te lopen.

Als ik uit
het bos tevoorschijn kom
zie ik de zee,
want het eiland staat vol bomen.

Ik houd waar
iets in kan
zo vol mogelijk,
zonder dat iets over de rand valt.

Boom

Ik kan onder
    een boom zitten,
        de mooiste die ik zag,
    totdat iemand
of jij mij komt ophalen.

    En ik mag zeggen
dat ik nog even blijf zitten,
    of voorstellen
        dat jij en ik
    eerst nog ergens anders heen lopen.

        Je laat mij
    langzaam heen en
        weer bewegen
alsof ik aan een boom hang.

                    Dit is wat ik
    voor mijn ogen zie,
wat jouw zachte hand
        neergelegd heeft.

Het is goed om
    nog meer te willen,
        toch?

    Soms droom ik
        dat ik hoor zeggen:
hang hem aan een boom.

Pretty little thing

Bewegerman,
dat ben jij toch?

Je zit niet stil
alsof je ergens in verdronken bent,
maar het is soms
alsof je stil zit
als niemand je ziet.

Als je een uur lang
op straat in de wind loopt
heb je twee uur nodig
om weer warm te worden,
en het kan nog veel kouder worden.

Je hebt toch iets
wat ik wil,
maar ik vind het niet erg
dat je het vandaag
niet wilt komen brengen.

Op straat laat je het
over de bedelaars
goudstukken regenen
en je vraagt waarom
er maar zo weinig daar zitten.

In wat voor nacht
waarin je wacht
tot je het koud genoeg hebt
om onder een oude deken
te willen liggen?

Schoenen/Dat is je antwoord?

Een muts,
een schoen,
op de slingerende
weg vol gaten in
het asfalt, de auto's
gaan langzamer rijden.

Wanneer geef je
een schoen weg?

Waarom word je
ongerust als er iets als
versleten uitziet, het had
allang hersteld kunnen zijn als
iemand dat gewild of gekund
had – dat weet je toch
allang?

Aan tafel

Een tafel en een stoel
en ik zet de tafel neer
waar ik kan zitten
met de zee aan de andere kant.

Dat kan ik maken van
wat aangespoeld is
van wat van het schip over is,
en geen ander gereedschap.

Als ik het schip
had zien wegzeilen
had ik ook dat niet gehad,
alleen dat wat voor mij achtergelaten was.

Ik wilde dat ik geleerd had
hoe een schip te maken
veel kleiner dan
het schip dat mij hier bracht.

Je hebt gelijk,
het is goed om aan een tafel te eten,
en ik wil er veel van,
veel tafels.

Waarom jij en ik
en wie er deze avond
ook gekomen is
hier kunnen zitten en daar kunnen zitten.

O ja, ik mocht je niet aan mij herinneren

Ik zie dat je
aan het inpakken bent
om midden in de nacht weg te gaan
en weet dat ik het niet zo kan,
maar even vergeet ik dat.

Toen ik buiten stond
wilde ik plotseling weer
toestemming om
mooier te zijn dan
met wie ik zou kunnen spreken.

Dat mag ook/Bloemen

Vertel mij nog
  een keer,
          wat was ook alweer
wat je gelezen en half vergeten hebt
  en je weet niet meer waar je het las.

Wie lachen we hier uit?

                                De man die
  op de berg staat
                                alsof hij de enige daar is
en in de verte kijkt.

                                Hij zegt: hij houdt van bloemen.
  Van welke?
  Van allemaal.

                                Geef hem een boek
  over bloemen
en dan kan hij uren blijven zitten,
  de bladzijden omslaan,
  op zoek naar die
                                waar hij een volgende keer
  het langst naar kan kijken.

  Ik heb iets gezien
  wat mij liet denken
dat het misschien mogelijk is
  iets te maken
                                wat in de lucht blijft hangen.